

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 2. marts 2022

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 573 (Alm. del), som Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg har stillet til ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri den 4. februar 2022. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Lise Bech (DF).

Spørgsmål nr. 573 (Alm. del) fra Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg

”Ministeren har med svar på MOF alm. del – spørgsmål 144 anerkendt, at regeringen kendte til de problemer, som Den Danske Dyr lægeforening nævner om EU-forordning 2019/6 om veterinærlægemidler, inden ikrafttrædelsen i 28. januar 2022, og ministeren oplyste i svaret, at Fødevarestyrelsen vil arbejde for, at forordningen ændres, således at det igen bliver muligt at afkorte behandlingen i veterinærfagligt, velbegrundede tilfælde af hensyn til antibiotikaforbruget. Vil ministeren redegøre for, hvad Fødevarestyrelsen har gjort, for at forordningen blev ændret, eller om indsatsen var uden effekt? Er ministeren enig i, at det er et kæmpe demokratisk problem med sådanne EU-forordninger, der ikke skal igennem behandling i Folketinget, men blot vedtages som EU-ret, uden at Folketinget kan ændre, vedtage eller afvise det?”

Svar

Jeg er ikke enig i, at den proces, der fører til vedtagelse af en EU-forordning, er udemokratisk. Når der foreligger et forordningsforslag fra EU-Kommissionen, sendes forslaget i offentlig høring. Herefter udarbejdes et grundnotat, som oversendes til Folketingets Europaudvalg og Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg senest 4 uger efter forslaget er fremsat. I Folketingets Europaudvalg forelægges sagen til forhandlingsoplæg, inden der forhandles et kompromis på plads i Rådet.

Det skal i den forbindelse understreges, at det er vigtigt, at interessenterne involverer sig i lovgivningsprocessen i EU, herunder rejser relevante bekymringer i forbindelse med afgivelse af høringssvar over for de relevante nationale myndigheder og EU's institutioner mv. Høringsprocessen af veterinærlægemiddelforordningen fandt sted i 2014, og forordningen blev vedtaget i 2018. Det var dog først i marts 2020, at Landbrug & Fødevarer rettede henvendelse til Fødevarestyrelsen med en bekymring om, at reglen i artikel 106, stk. 1, kan føre til et utilsigtet merforbrug af antibiotika til dyr i Danmark. Tilsvarende reagerede Den Danske Dyr lægeforening først på bestemmelsen i 2020. Fødevarestyrelsen har siden da gentagne gange gjort EU-Kommissionen opmærksom på problemstillingen og efterspurgt løsningsmuligheder inden for rammerne af forordningen. EU-Kommissionen har dog kun peget på opdatering af markedsføringstilladelsene (SPC'erne) for de problematiske lægemidler som løsningsmulighed.

Opdatering af SPC'er er imidlertid en omfattende og omkostningstung proces, som ikke kan afhjælpe problemet på kort sigt. Jeg har derfor bedt Fødevarestyrelsen om at arbejde for, at veterinærlægemiddelforordningen ændres, således at det igen bliver muligt at afkorte behandlingen i veterinærfagligt, velbegrundede tilfælde af hensyn til antibiotikaforbruget. Jeg har derudover den 15. februar 2022 skrevet et brev til EU's sundhedskommissær. Det er fortsat mit håb, at vi kan finde en god løsning.

Det bemærkes i øvrigt, at forligskredsen bag Veterinærforlig III blev informeret om situationen i september 2021, da forligskredsen blev præsenteret for Det Veterinærmedicinske Råds anbefaling om afkortning af antibiotikabehandling. I den forbindelse fremgik det tydeligt, at en afkortning af antibiotikabehandlingen kun kunne forekomme i en kortere periode, idet den nye veterinærlægemiddelforordning som udgangspunkt ville forhindre en sådan praksis, når den fandt anvendelse fra den 28. januar 2022.

Rasmus Prehn

/

Paolo Drostby